

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مشکل را در رابطه با گوشه گیری حل کنم

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد دستاورهای نوین در علوم تربیتی و رفتاری «از نگاه معلم» (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زهرا طالبی - آموزگار پایه ی اول دبستان سعدی بندرلنگه

خلاصه مقاله:

بسیاری از دانش آموزانی که در مقایسه با هم کلاسی هایشان، در کلاس غیرفعال اند، از نظر آموزشی و اجتماعی از رفتار مناسبی برخوردارند، اما نسبت به دیگر دانش آموزان آرام تر بوده، از انجام کار با دیگران سرباز می زنند. بعضی از این دانش آموزان به درجات مختلف، با مشکل خجالتی یا گوشه گیر بودن مواجه اند و عده کمی از آنها ممکن است به سمت اسکیزوفرنی سوق پیدا کنند. این مقاله حد وسط این دو گروه از دانش آموزان را مدنظر قرار داده است، دانش آموزانی که عموماً به عنوان بچه های خجالتی (فاقد اعتماد به نفس و نگران از نظر اجتماعی) یا گوشه گیر (کسانی که حاضر جواب نیستند، تمایلی به برقراری ارتباط ندارند و خیالباغ اند) شناخته می شوند. همان طور که می دانیم هر جا که انتظارات اجتماعی جدید و مبهم باشند، درجاتی از خجالت کشیدن، طبیعی است اما خجالتی بودن وقتی تبدیل به یک مشکل می شود که صرفاً وابسته به موقعیت نبوده، بلکه اختیاری باشد، تا جایی که به فرد برچسب خجالتی زده شود. به ویژه در موقعیتی که فرد این برچسب را پذیرفته، آن را درونی کند، ممکن است الگوی جامعی از خجالتی بودن در او ایجاد شود و علائم دیگری مثل: عدم اعتماد به نفس در ورود به موقعیت اجتماعی و ناراحتی و سرباز زدن از ظاهر شدن در حضور دیگران، در وی ظاهر گردد. امسال مسئله ای که من تصمیم گرفتم راجع به آن اقدام پژوهی انجام دهم مشکل گوشه گیری یکی از دانش آموزان مدرسه ام به نام سبحان بوده که توانستم به کمک راه حل های مختلف و کمک گرفتن از همکاران و افراد با تجربه این مهم را انجام دهم.

کلمات کلیدی:

گوشه گیر، کلاس، دانش آموز، آموزش، خجالت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1020402>

